

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Det overordnede formål med lovforslaget er at styrke retssikkerheden og effektivisere skatteforvaltningen.

Der lægges således op til at øge kommunernes muligheder for at samarbejde om skatteforvaltning med bl.a. forslag om, at samarbejdet kan udøves i særlige, dertil oprettede forvaltningsenheder med egen bestyrelse, udskilt fra de samarbejdende kommuners øvrige forvaltning.

Der lægges op til at styrke ligningen af grænsegængere mellem Danmark og Sverige med forslag om at bemyndige skatteministeren til efter forhandling med de kommunale repræsentanter at oprette et særligt center i Øresundsområdet til ligning af disse skatteydere.

Der lægges op til at styrke og effektivisere klagesagsbehandlingen på ligningsområdet med forslag om at forbedre kommunernes muligheder for at etablere fælles skatteankenævn, forslag om at koncentrere sekretariatsbetjeningen af skatteankenævnene på få forvaltningsenheder, der er adskilt fra de kommunale skattemyndigheder, og forslag om at bemyndige skatteministeren til at samle klageveje for person- og selskabsligning.

Og der lægges op til at forbedre mulighederne for at digitalisere forvaltningen med forslag om at bemyndige skatteministeren til at fastsætte regler, hvorefter forvaltningen kan kommunikere digitalt med borgerne.

2. Overordnede mål for organiseringen af skatteforvaltningen

2.1. Skatteforvaltningen er i dag delt i en statslig og en kommunal ligning.

Den kommunale ligning omfatter personer og dødsboer, mens den statslige ligning omfatter selskaber og andre juridiske personer. I praksis udfører kommunerne i vidt omfang selskabsligning på statens vegne.

Derudover fører staten tilsyn med den kommunale ligning.

De kommunale ligningsafgørelser vedrørende personer og dødsboer kan administrativt påklages til 224 kommunale skatteankenævn og derefter til Landsskatteretten. Ligningsafgørelser vedrørende selskaber og lignende kan administrativt kun påklages til Landskatteretten.

2.2. Den stadigt stigende kompleksitet i samfundet og de øgede krav fra borgerne til den offentlige forvaltning har medvirket til, at mange kommuner de seneste år har etableret samarbejder med nabokommuner om at løse skatteforvaltningsopgaven. Ønsket med disse samarbejder har været at styrke det faglige miljø og opnå effektiviseringsfordele. Dertil kommer de bedre muligheder, som et samarbejde kan give for at foretage den nødvendige investering og udnytte de muligheder, der ligger i den digitale forvaltning.

Det er regeringens opfattelse, at denne udvikling i den kommunale skatteforvaltning er god, fordi den skaber en faglig dybde og styrke i den kommunale forvaltning, samtidig med at udviklingen kan medvirke til at frigøre ressourcer fra skatteforvaltningen.

2.3. Det vil i de kommende år være nødvendigt at flytte ressourcer fra administration til velfærdsservice. Det vil således være nødvendigt at reducere ressourceforbruget til administrative funktioner, så hovedparten af de kommende års begrænsede nyrekruttering kan reserveres til kernefunktioner i den offentlige forvaltning.

Det er Skatteministeriets vurdering, at skatteområdet kan bidrage hertil ved en mere hensigtsmæssig organisering, der samtidig kan forenkle en kompliceret struktur.

2.4. Med de krav, der i dag stilles til skatteforvaltningen, og med de muligheder, der ligger i den digitale forvaltning, vil det være hensigtsmæssigt at tilskynde til en udvikling, hvor indsatsen koncentrerer på færre skatteforvaltninger, der ikke kun kan løse skatteopgaven på en stadig mere effektiv og smidig måde, men også i højere grad sikre ensartede afgørelser landet over.